

**Χαιρετιστήριο μήνυμα Κομμουνιστών ανταρτών
του Λαϊκού Στρατού του Λουγκάνσκ
προς την εκδήλωση αλληλεγγύης
(αμφιθέατρο Γκίνη ΕΜΠ)
Αθήνα 12.9.2014**

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Χαιρετίζουμε τη σημερινή εκδήλωση αλληλεγγύης στον αγώνα μας, αλληλεγγύης από την Ελλάδα των αγωνιστικών παραδόσεων.

Έχουμε πόλεμο λοιπόν. Ποιός πολεμά όμως εναντίον τίνος;
Από τη μια μεριά πολεμά ο ουκρανικός στρατός που τροφοδοτείται από τους φορολογούμενους, τους εργαζόμενους.

Μέσω αυτού και των παραστρατιωτικών σχηματισμών (εθελοντών φασιστών και μισθοφόρων) η παράνομη χούντα θέτει υπό διωγμόν με τα πιο σύγχρονα μέσα εξόντωσης το λαό του Ντονμπάς.

Απ' την άλλη ο ένοπλος λαός, οι πιο γενναίοι των δυο περιφερειών μας, αλλά και άλλων περιοχών.

Γιατί πήραμε τα όπλα; Δεν είμαστε πολεμοχαρής λαός, την ησυχία μας θέλουμε. Ξαφνικά αντιληφθήκαμε, ότι η χούντα άρχισε να επιτίθεται βάνουσα. Η απαγόρευση του διακαιώματος να μιλούμε στη μητρική μας γλώσσα και να έχουμε τον πολιτισμό μας ήταν η αρχή μιας συντονισμένης επίθεσης. Οι πρώτες ειρηνικές μας κινητοποιήσεις αντιμετωπίστηκαν με βάνουση δολοφονική καταστολή και τρομοκρατία χουντικού κράτους και παρακράτους. Καταστρέφονται οι πόλεις μας. Βομβαρδισμοί από μαχητικά αεροσκάφη, πυραυλικά συστήματα καταιγιστικών πυρών (τύπου "Γκράντ" και "Ουραγκάν"), αυτοκινούμενα τηλεβόλα, όλμους, εμπρηστικές βόμβες διασποράς, χημικά όπλα, ακόμα και με βαλλιστικούς πύραυλους "Τοτκα-U". Σωστή γενοκτονία!

Γι' αυτό πήραμε τα όπλα, αρχικά για να αμυνθούμε και να υπερασπιστούμε τα σπίτια μας, το λαό μας. Ότι όπλα βρήκαμε: στην αρχή κυνηγετικά και λιανοτούφεκα, μετά, ότι βρήκαμε σε αποθήκες οπλισμού στρατοπέδων και τμημάτων. Όσο μαθαίνουμε να πολεμάμε και να σπέρνουμε τον πανικό στον εχθρό πληθαίνουν τα λάφυρα.

Φυσικά, η αριθμητική υπεροχή του εχθρού είναι συντριπτική σε άνδρες και οπλισμό.

Ωστόσο, όσον αφορά το ηθικό, το μαχητικό πνεύμα, η υπεροχή του Λαϊκού Στρατού είναι συντριπτική.

Εμείς παλεύουμε για την πατρίδα μας, για τα δικαιώματά μας. Οι άλλοι, όσοι δεν είναι μισθοφόροι και φανατικοί φασίστες, προσπαθούν να καταλάβουν γιατί πολεμούν.

Εμείς οι κομμουνιστές βλέπουμε αυτόν τον πόλεμο πολιτών ("εμφύλιο"), απ' τη σκοπιά του λαού και των αναγκών του, ως απελευθερωτικό από κάθε άποψη.

1. Είναι ζωτική ανάγκη να απελευθερώσουμε την πατρίδα μας απ' την ξενοκίνητη χούντα και το φασισμό.
2. Είναι ζωτική ανάγκη να κατοχυρώσουμε τις ελευθερίες και τα δικαιώματά μας (γλωσσικά, πολιτισμικά, εργασιακά κ.ο.κ.).
3. Θέτουμε επίσης όλο και πιο αποφασιστικά ταξικούς σκοπούς.

Να απαλλαγούμε από όλους αυτούς που τόσα χρόνια καπιταλισμού κάθισαν στο σβέρκο μας. Από αυτούς τους τύπους της ολιγαρχίας του κεφαλαίου, όπως ο Ρενάτ Αχμέτοφ, που άρπαξε κι έκανε ιδιωτική ιδιοκτησία του τα καλύτερα ορυχεία της Ουκρανίας.

Αυτοί ακριβώς είναι που φέρουν την ευθύνη για τον πόλεμο εναντίον του λαού, εναντίον της εργατικής τάξης. Φέρουν την ευθύνη για τους βομβαρδισμούς και κανονιοβολισμούς των πόλεων και των χωριών μας, των νοσοκομείων, των σχολείων, των βρεφονηπιακών σταθμών. Σκοτώνονται μαζικά άοπλοι, γυναίκες, γέροντες και παιδιά. Οι άνθρωποι κατά εκατοντάδες χιλιάδες παίρνουν το δρόμο της προσφυγιάς. Έχουμε μια πραγματική γενοκτονία του πληθυσμού μας.

Εμείς οι κομμουνιστές θεωρούμε καθήκον μας να στρέψουμε τον αγώνα σε αυτά τα καθήκοντα σε αυτούς τους στόχους.

Ο αστικός φασιστικός στρατός μας σκοτώνει κάνοντας χρήση των αποθεμάτων οπλισμού που κληρονομήσαμε από τον κόκκινο στρατό. Όπλων που με τον ιδρώτα και το υστέρημά του κατασκεύασε ο Σοβιετικός λαός για να υπερασπιστεί την ειρήνη, στη σοβιετική πατρίδα μας και το διεθνές επαναστατικό κίνημα.

Αυτός ο πόλεμος σαν να ξύπνησε το λαό μας, τους λαούς της τέως ΕΣΣΔ από τα 23 χρόνια λήθαργου, της ολοκληρωτικής επιβολής των πιο ποταπών ενστίκτων και παθών του ανταγωνισμού, του ατομισμού, της ιδιοτέλειας και του καταναλωτισμού. Ο ξεσηκωμός του λαού είναι η έκφραση του πόνου του στο σώμα της κοινωνίας. Ο πόνος αυτός έδειξε ότι παρ' όλα όσα μεσολάβησαν, το σώμα της κοινωνίας, ο οργανισμός μας είναι ζωντανός. Και όχι μόνο στο Λουγκάνσκ και στη Λευκορωσία. Μια ματιά στην προέλευση των κιβωτίων της ανθρωπιστικής βοήθειας που λαμβάνουμε είναι μια περιήγηση στη γεωγραφία της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Ο οργανισμός της ανθρωπότητας αντιδρά στον πόνο και επιστρατεύει μέσα για το σημείο της χαίνουσας πληγής στην ιδιαίτερα πατρίδα μας που μπήκε στο στόχαστρο εναντίον του επιθετικού ιμπεριαλιστικού - φασιστικού πολέμου. Το ίδιο δείχνει και η γεωγραφία προέλευσης πατριωτών-διεθνιστών εθελοντών.

Το Ντονμπάς είναι σήμερα η πληγή, στην οποία δοκιμάζονται οι ζωτικές δυνάμεις του οργανισμού των λαών της τ. Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και του παγκόσμιου εργατικού απελευθερωτικού κινήματος.

Τώρα βλέπουμε, ότι κανένας αγώνας στη μαρτυρική ιστορία των λαών δεν πάει χαμένος. Το έργο που ξεκίνησε με την Οκτωβριανή Επανάσταση, η Σοβιετική Ένωση, δεν χάθηκε στο πουθενά.

Ο εργαζόμενος λαός της ΕΣΣΔ, αλλά και όλου του κόσμου μας δείχνει, ότι νιώθει στο πετσί του τον πόνο του Ντονμπάς, τον νιώθει σαν δικό του πόνο: απ' το Κίροφ, τα Ουράλια, το Όμσκ, μέχρι τον Αρχάγγελο και το Βλαδιβοστόκ, από την Πορτογαλία, την Ισπανία και την Ιρλανδία μέχρι την Σερβία και την Ελλάδα. Από πόλεις και χωριά όλου του κόσμου.

Η συμφορά αυτή μας άνοιξε πάλι τα μάτια, μας επέτρεψε να συνειδητοποιήσουμε, ότι είμαστε εμείς οι δημιουργοί, η εργατική τάξη.

Δυστυχώς, μας έρχονται και κάποιοι καλοθελητές, "αρχηγοί κινήματων" και δήθεν αριστεροί που προσπαθούν να προβοκάρουν συγκρούσεις μεταξύ των ανταρτών, ανάμεσα στον εξεγερμένο ένοπλο λαό, σε ρόλο αυτόκλητων γκουρού που δήθεν αυτοί αποκλειστικά πρεσβεύουν.

Είναι κι αυτοί μια υπηρεσία στην ολιγαρχία του πλούτου που τρέμει τον εξεγερμένο ένοπλο λαό. Η ολιγαρχία του Κεφαλαίου σε Ουκρανία, Ρωσία και αλλού, τρέμει την αφύπνιση της εργατικής τάξης που παίρνει τα όπλα και ατσαλώνεται στη φωτιά του αγώνα για τα δικά της συμφέροντα.

Οι δημοκρατίες μας είναι Λαϊκές Δημοκρατίες, ότι και αν λένε για τις αμαυρώσουν. Ελάτε στις γραμμές μας να δείτε ποιοι και πως πολεμάνε, να δείτε πόσο αισχρό είναι το ψέμα της αστικής φασιστικής

προπαγάνδας. Μιας προπαγάνδας που διαδίδει, ότι δήθεν είμαστε μισθοφόροι του Πούτιν!

Ποιοί έφυγαν ως πρόσφυγες και βρίσκονται σήμερα στη Ρωσία; Αυτοί που είχαν τα μέσα, οχήματα, χρήμα κλπ. Ποιοί απένειμαν και πολεμούν; Αυτοί που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, δεν έχουν που να πάνε, όσοι δεν θέλουν και δεν μπορούν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους στη συμφορά.

Αυτοί που απέμειναν είναι κατά βάση η εργατική τάξη. Αυτή πήρε τα όπλα στις γραμμές του Λαϊκού Στρατού.

Γ' αυτό, σήμερα εγείρεται επιτακτικά η διεκδίκηση εθνικοποίησης υπό λαϊκό έλεγχο των επιχειρήσεων που αρπάζουν καταχρηστικά οι ολιγάρχες του κεφαλαίου.

Και ο πιο απλός εργάτης σήμερα συνειδητοποιεί πόσο παράλογο είναι να τροφοδοτεί τα αφεντικά της ολιγαρχίας του κεφαλαίου που χρηματοδοτούν το φασιστικό στρατό, να πληρώνει φόρους στο Κίεβο και να καλύπτει ταυτόχρονα τις ανάγκες του δικού μας μετώπου.

Γ' αυτό εμείς λέμε στον εργάτη: ο σοσιαλισμός σήμερα είναι ο τρόπος της επιβίωσης μας.

Και στον άλλο μεγάλο πόλεμο κατά του φασισμού δεν ήταν ο Στάλιν που νίκησε. Νίκησε το φασισμό το νεαρό τότε, παρ' όλα τα προβλήματά του, ανώτερο κοινωνικό σύστημα.

Το τότε σύστημα της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών μπόρεσε να κατατροπώσει όχι μόνο τη Γερμανία, αλλά όλο το δυναμικό της υποταγμένης στο φασιστικό άξονα, της Ενωμένης από τη Βέρμαχτ κεφαλαιοκρατικής Ευρώπης. Ακόμα και των ΗΠΑ που μέσω των μονοπωλίων τους τροφοδοτούσαν επίσης το φασισμό.

Και σήμερα μόνο στη βάση της ίδιας αρχής μπορεί να νικήσει το φασισμό η ένοπλη εξέγερσή μας: Ούτε καπίκι στην τσέπη των αφεντικών. Όλα για το μέτωπο.

Να ποια είναι η διαδικασία συνειδητοποίησης του ρόλου της εργατικής τάξης στον ένοπλο αγώνα, στον πόλεμο.

Με αυτή τη συνειδητοποίηση συνδέεται και το μέλλον μας.

Είμαστε συγκινημένοι και υπερήφανοι για τη διεθνιστική αλληλεγγύη που εκφράζει η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Ελλάδας.

Ο αγώνας μας στηρίζεται σ' ένα δίκτυο αλληλεγγύης που εκτείνεται, όπου υπάρχουν ταξικά αδέρφια μας, όπου υπάρχουν καταπιεσμένοι που αγωνίζονται και εξεγείρονται.

Σε ένα παγκόσμιο διεθνιστικό επαναστατικό κίνημα που θα συντρίψει το φασισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Να κάνουμε επίκαιρη και πάλι την προοπτική του σοσιαλισμού, απαλλαγμένη από τις μονομέρειες, τους περιορισμούς και την ηττοπάθεια του παρελθόντος.

Αγώνας μέχρι τη νίκη του ένοπλου εξεγερμένου λαού σύντροφοι!
Δεν θα περάσει ο φασισμός!

Δείτε τον Δημήτρη Πατέλη να διαβάζει το γράμμα των ανταρτών του Λαϊκού Στρατού του Λουγκάνσκ, όπως και όλα τα βίντεο της εκδήλωσης ΕΔΩ

Πηγή: panastatikienopoiisi.blogspot.gr